

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/58/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010148
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3617010148.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Vigaša a prísediacich Márie Parikrupovej a Ingrid Nedasovej, v trestnej veci obžalovaného H. P., na hlavnom pojednávaní dňa 18.02.2019 takto

rozhodol:

Obžalovaný

H. P., X.. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom M., R. M. Č.. XXX/XX, t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, bez pracovného pomeru,

je vinný, že

od presne nezisteného obdobia v roku 2009 do mesiaca november 2010, od presne nezisteného dňa pravdepodobne v mesiaci marec 2011 do presne nezisteného dňa v mesiaci október 2012, od presne nezisteného dňa pravdepodobne v mesiaci marec 2013 do presne nezisteného dňa v mesiaci október 2013, od presne nezisteného dňa v mesiaci marec 2014 do začiatku mesiaca júl 2014 a od presne nezisteného dňa mesiaca apríl 2015 do 19.11.2015 v M. v rodinnom dome popisného čísla XXX/XX týral svoju družku, s ktorou žil v tom čase v spoločnej domácnosti poškodenú P. G., spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie tým, že u nej vyvolával pocit stresu a strachu bezdôvodným kontrolovaním osobných vecí, násilnou izoláciou a bránením v sociálnom kontakte s vonkajším svetom, vyvolával u nej strach hádkami, ktoré opakovane prerastali do fyzických útokov, počas ktorých ju udieral päšťami po celom tele, fyzické útoky pretrvávali a naberali na intenzite, pričom v presne nezistený deň pravdepodobne v mesiaci apríl alebo máj roku 2010 udrel poškodenú P. G., ktorá bola v tom čase tehotná päšťou do oka preto, že chcela opustiť spoločnú domácnosť, následne v presne nezistený deň pravdepodobne v mesiaci november roku 2010 opätovne potom ako chcela poškodená opustiť spoločnú domácnosť ju fyzicky napadol a to tým spôsobom, že ju udieral v ich spoločnej izbe železným kutáčom po celom tele a spôsobil jej viaceré hematómy, ktoré si nedala ošetriť a nezanechali na jej tele trvalé následky, pričom po útoku ju vyhodil spoločne s ich maloletým synom zo spoločného obydľia, kedy sa poškodená vrátila do domu svojich rodičov, následne v presne nezistený deň v mesiaci apríl roku 2012 opakovane udieral poškodenú P. G. drevenou tyčou asi 1 m dlhou a 5 cm širokou do oblasti hlavy, čím jej spôsobil tržnú ranu v temporoparietálnej oblasti vpravo, pričom poranenie zanechalo horizontálnu asi 1 cm dlhú jazvičku a vyžiadalo si dobu liečenia v trvaní 7 až 10 dní a dobu narušenia obvyklého spôsobu života poškodenej v trvaní 7 dní, následne v presne nestotožnený deň v mesiaci september roku 2015, kedy poškodená opätovne chcela opustiť spoločnú domácnosť, kvôli neustálemu stresu, vyhrážkami dobitím, ponižovaniu a násilnej izolácii, obžalovaný H. P. poškodenú P. G. v izbe uvedeného rodinného domu po dobu asi pätnástich minút opakovane udieral kovovou tyčou po celom tele, čomu sa poškodená bránila tým, že si svojou pravou rukou chránila oblasť hlavy a ako ostala ležať zbitá na zemi jej ešte obžalovaný H. P. oholil vlasy, čím jej spôsobil zlomeninu vonkajšieho členka vľavo bez posunu a zlomeninu lakťového výbežku vpravo s posunom, ktoré zranenia si vyžiadali u poškodenej narušenie obvyklého spôsobu života v trvaní 1 mesiac, s dobou liečenia v trvaní 4 až 6 týždňov, čím týmto konaním spôsobil svojej družke poškodenej P. G. vo vyššie uvedenom období fyzické a psychické utrpenie, v dôsledku čoho bol

v tomto období ovplyvnený obvyklý spôsob života poškodenej, pričom poškodená P. G. pociťovala a naďalej pociťuje uvedené konanie obžalovaného H. P. ako ťažké príkorie

teda

blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, údermi, spôsobením rán, ponižovaním, vyvolávaním strachu a stresu, násilnou izoláciou a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

čím spáchal

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. so sídlom Bratislava, Panónska cesta 2, IČO: 35 937 874 škodu vo výške 113,46-€.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný povinný nahradiť poškodenej P. G., X.. XX.XX.XXXX, L. J., H. XXX/XX, škodu vo výške 1279,80-€.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske Pv 178/16/3305-49 z 20.07.2017 po jej preskúmaní, predseda senátu nariadil a hlavné pojednávanie.

Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom č.k. 2T/58/2017-433 z 09.04.2018, pričom obžalovaného uznal vinným na podklade obžaloby. Proti rozsudku podala odvolanie prokurátorka v neprospech obžalovaného, pričom Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 23To/68/2018-447 zo 17.09.2018 zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal. Dôvodom zrušenia rozsudku bol nesprávny procesný postup súdu prvého stupňa spočívajúci v prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. po z väčšej časti vykonanom dokazovaní, teda nie bezprostredne po prednesení obžaloby. Odvolací súd konštatuje, že obžalovanému síce nemožno zakázať urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ resp. ods. 4 Tr. por. v neskoršom štádiu konania pred súdom, ale takéto vyhlásenie prijať s účinkami uvedenými v § 257 ods. 8 Tr. por. už neskôr nemožno. Na takéto neskoršie vyhlásenie môže, ale aj nemusí byť prihladané až pri rozhodovaní o poľahčujúcich okolnostiach vo vzťahu k výroku o treste. Na chybný procesný postup súdu potom nadviazalo to, že výrok o vine nie je odôvodnený na základe vykonaného dokazovania.

Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vec v potrebnom rozsahu opäť prejednal a rozhodol.

Súd na hlavnom pojednávaní, vykonal výsluch obžalovaného H. P., poškodenej P. G., znalca PhDr. Andreja Benkoviča, MUDr. Jaroslava Ridoška, PhD. MBA, svedkov P. G. R., H. G., O. Y., Y. P., Z. P., Ľ. Y., F. P., F. P., L. P., zástupcu poškodeného E.. H. F., svedka Y. Y., Ž. P., oboznámil pripojené spisy a ostatné listinné dôkazy a zistil tento skutkový stav.

Obhajoba netrvala na výsluchu svedkov H. F., H. P. C. L. P..

Obžalovaný spočiatku na hlavnom pojednávaní dňa 04.12.2017 poprel vinu zo spáchania žalovaného trestného činu, neskôr na hlavnom pojednávaní dňa 09.04.2018 učinil po z väčšej časti vykonanom

dokazovaní vyhlásenie o vine, priznal sa ku skutku a oľutoval spáchanie trestnej činnosti, na hlavnom pojednávaní dňa 18.02.2019 sa priznal ku spáchaniu skutku v takom rozsahu ako je uvedený v obžalobe, skutok oľutoval. S poškodenou nie je v kontakte.

Poškodená P. G. uplatnila nárok na náhradu škody z dôvodu ujmy na zdraví, pri výsluchu v konaní pred súdom uplatnila bolestné. Uviedla, že násilia sa dopúšťal obžalovaný od roku 2009, stupňovalo sa to, bil ju. Facky boli na dennom poriadku. Bil ju nielen rukami. Spoznali sa v roku 2009, chodili k nemu prespávať, otehotnela. Prvýkrát ju napadol keď bola ešte tehotná, udrel ju päšťou do oka. U lekára nebola. Jeho rodina vedela o jej zraneniach. V novembri roku 2010 ju zbil kutáčom. Potom ju aj so synom vyhodil, išla ku L.. Mala podliatiny, potom pre ňu prišla matka. U rodičov bola niekoľko mesiacov, potom sa na jar k obžalovanému opäť vrátila, vždy sa vracala dobrovoľne lebo sľuboval, že je nebude ubližovať a ona mu verila. Chvíľu bol pokoj no potom opäť začal. Mala zakázané chodiť von, nemohla sa kontaktovať s rodinou. Na návštevy chodila len v jeho prítomnosti, ku kamarátkam vôbec. Keď prišla z Nemecka roztrhal jej osobné veci. V apríli 2014 ju zbil drevenou palicou, kvôli dieťaťu a preto, že ho napomenula, aby sa upokojil. Z hlavy jej tiekla krv, na ošetrovanie išla až keď od neho odišla. Pristihla ho s inou ženou, vyhrážal sa jej, že ju potom zbije. Preto si zbalila veci a išla k O. Y., ten ju odviezol ku rodičom. Opäť sa neskôr k obžalovanému vrátila. Ostrihal ju v roku 2015 strojčekom, keď chcela ísť za dieťaťom. Najviac jej ublížil v septembri 2015, potom čo prišiel domov, dopyčul sa, že chce od neho odísť. To opäť doniesol strojček, ona sa nechcela dať. Ušla z domu, ale dobehol ju von, dovliekol domov, ešte jeho mama kričala, či mu preskočilo, chytil železnú tyč a bil ju po celom tele asi 10-15 minút, útočil na hlavu, zlomil jej lakeť, ostala ležať v krvi, zavolať matku. Ešte ju oholil žiletkou. U lekára nebola len ju preložil na posteľ. Nechcel, aby išla k lekárovi. Mesiac a pol sa liečila, mala zlomeninu členka a lakťového výbežku. Hanbila sa ísť k rodičom, zostala u rodiny obžalovaného ešte 3-4 mesiace asi do marca, apríla 2016, aj keď bol obžalovaný v tom čase vo väzbe. Je však pravda, že obžalovanému do väzby písala aj bola na návšteve. Uviedla, že bola pod tlakom rodiny, nemohla odísť, lebo aj rodiny sa bála čo spraví obžalovaný. Poprela, že by padla zo schodov. Obžalovaný ju aj nútil jesť. Nemohla chodiť do práce, nedával jej peniaze. Nemala vši. Nad mieru alkohol nepožívala. Zakazoval jej fajčiť. Nežiarlila na neho, ale vedela že niekoho má, našla aj nejaké správy v telefóne aj inú ženu na jeho kolenách. O poslednom útoku sa zverila rodičom. Keď boli odlúčení, komunikoval i cez sociálne siete. Keď bola u rodičov mala telefón. U obžalovaného nie, nedalo sa jej telefonovať. Obžalovaný nikde nepracoval, príležitostne si privyrobil, robieval vyhadzovača na zábavách. Keď ju ostrihal chodili do potravín. S obžalovaným bola len raz dva razy v pohostinstve, bez neho ani raz. Rodičom hovorila, že je všetko v poriadku. Odísť mohla každý deň, nik ju nenútil sa vracat'. Jej zranenia videla rodina obžalovaného, Y., Ž., L., F. C. Z.. Útok kutáčom videla L.. Od obžalovaného sa vracala k rodičom, keď sa vracala k obžalovanému im o tom nehovorila. Od troch rokov dieťaťa asi od roku 2013 je ich syn G. u jej rodičov. Obžalovanému to neprekážalo, má viac detí. Syna navštevovať nemohla, obžalovaný na to vymýšľal výhovorky. K obžalovanému sa vrátila aj keď bolo už dieťa u jej rodičov, alebo obžalovanému verila. Nemala žiaden príjem, po materskej bola nezamestnaná. Chvíľu, keď bol obžalovaný vo výkone trestu pracovala v Nemecku. Od obžalovaného sa odísť bála. Obžalovaný však sa jej nijak nehrozil ani jej nerobil zle, keď boli odlúčení. Len raz za ňou prišiel k rodičom, hádali sa na balkóne, otec ho poslal preč. Uplatnila nárok na bolestné.

Svedkyňa P. G., matka poškodenej uviedla, že dcéra asi v marci alebo apríli 2016 prišla domov a nemohla hýbať rukou, povedala jej že sa obžalovaný dozvedel, že chce od neho ujsť, napadol ju, a hoci mu ušla potom ju na bicykli dobehol odtiahol za vlasy domov a zbil tyčou, potom oholil hlavu. Jeho rodina bola doma, ešte pridali zvuk na televízore. Ona keď zistila, že majú pomer zisťovala si o ňom informácie, vystríhala dcéru, no tá nepočúvala, potom dcéra otehotnela. Sociálne pomery v jeho rodine boli zlé, mali tam vši, preto tam ani nechodila. Poškodená niekoľkokrát obžalovaného opustila, najviac bola u rodičov 8 mesiacov, inak 4 mesiace až pol roka. Aj v období, keď už bol syn poškodenej v ich náhradnej starostlivosti, tak sa k obžalovanému vrátila. Nevedela jej povedať prečo. O tom, že ju týra sa jej zdôverila, až nakoniec. Obžalovaný sa však k nim správal slušne, raz keď boli odlúčený za nimi prišiel, na balkóne sa rozprávali, keď mal nad ňou ruku v päšť tak ho zbadala a vyhodili ho. Neviedli však že by ju napadol. Že bil poškodenú vrazil aj ich dvojročný syn. Momentálne je poškodená v ich domácnosti, keď bývala u nich bola zamestnaná. Ona si všimla na poškodenej raz monokel, čo s obžalovaným vysvetľovali ako nehodu, potom modrinu na krku čo si poškodená zakrývala a napokon zranenie ruky.

Svedok H. G., otec poškodenej, na hlavnom pojednávaní uviedol, že má len sprostredkované informácie od manželky, že poškodenú obžalovaný bil. Poškodená bola mladá, prestala chodiť do školy a utekala od

nich, potom otehotnela. Nevie prečo sa k obžalovanému vracala. Bol medzi nimi väčší vekový rozdiel. On na dcére stopy po násilí nevidel. Opakovane sa k nim vracala spočiatku aj s dieťaťom aj 10 až 15 krát sa takto vrátila.

Svedok O. Y. uviedol toľko, že obžalovaný je pomstychtivý, raz zachránil poškodenú keď mu búchala na okno, vyhrážal sa jej, že ju zabije, že dostane, v noci ju viezol k rodičom. Za to sa mu nezabudol pomstiť. Ich spolunažívanie zažil, robil mu šoféra. Inak ju nenazval ako nadávkami, videl raz aj ako jej dal facku, nákup nosila ona, správal sa ku nej ako k handre, odôvodňoval to tak, že tak je u Rómov, že to je rómska láska, že tak to má byť. Zo zápisnice z 09.03.2017 sa pre odstránenie rozporov čítalo, že osobne nebol svedkom toho ako by je fyzicky ubližoval, nebol svedkom fyzického útoku a že si nespomína, že by bol svedkom vyhrážok poškodenej. Vypovedal tak, že sa mu vyhrážal obžalovaný, že ublíži jeho dcére.

Svedkyňa Y. P., matka obžalovaného využila právo nevyповeдаť.

Svedok Z. P., brat obžalovaného uviedol, že žil v rodinnom dome s obžalovaným a ostatným i bratmi a ich frajerkami. Obžalovaný žil s P. G. asi 7-8 rokov. Mali normálny vzťah, žiadne zvady, žili ako partneri, mali jedno dieťa. Nebol svedkom hádok ani násilia ani, že by obžalovaný ubližoval družke. Keď mal synovec oslavu popíjali, WC majú von, brat robil schody a poškodená spadla, on bol prítomný, lebo oslavovali v bratovej izbe, bolo to 12 augusta 2016 či 2017. Sestra jej pomohla L., ošetrila ju, obžalovaný nebol vtedy doma. On potom prišiel, poškodenú prehovárali, ale nechcela ísť k doktorovi, lebo sa bála že keďže pila nebudú jej chcieť dať dieťa, ktoré už bolo u jej rodičov. Rodičia poškodenej chodili na návštevy o víkendoch dva tri krát do mesiaca. Poškodená nachytala obžalované s inou ženou a potom odišla. Potom ešte aj keď bol vo výkone trestu tak od neho odišla. Inak boli spolu.

Svedkyňa L. Y., švagriná obžalovaného využila právo nevyповeдаť.

Svedkyňa F. P. uviedla, že obžalovaný s poškodenou spolu žili, mali normálny vzťah. Ona bola kamarátka s poškodenou, obžalovaný je jej švagor, ona žila s F. P. Bývali v tom istom rodinnom dome len v inej izbe asi 5 až 6 rokov. Občas sa vadili, väčšinou pre inú ženu ak našla nejakú správu. Nebola svedkom fyzických konfliktov medzi nimi ani psychického týrania. Nikdy sa jej na správanie obžalovaného nestážovala a rozprávali sa spolu veľa krát. S F. sa rozišli asi v roku 2016. Vie, že raz od obžalovaného odišla aj to keď sa stretli sa na neho vypytovala. Boli odlúčení zopár týždňov. Ona ani poškodená nepracovali, trávili čas rozprávaním, pozeraním televízie. Úraz utrpela, spadla zo schodov na oslave, ona vtedy navečer prišla od rodičov a povedala jej to. Mala udretý lakeť a bodku na hlave, bola opitá. Raz mala kratšie vlasy, nevie, že by mala vyholenú hlavu. Ona poškodenej niekedy aj vzťah závidela, lebo jej obžalovaný kupoval veci. Aj po úraze ešte u nich bývala. Obžalovaný chcel s ňou ísť do nemocnice ale ona nechcela. Nevie uviesť, prečo prerušili s poškodenou kontakty keď odišla. Plakávala za obžalovaným, že ho zavreli.

Svedok Z. P., brat obžalovaného uviedol, že žil v rodinnom dome s obžalovaným a ostatným i bratmi a ich frajerkami. Obžalovaný žil s P. G. asi 7-8 rokov. Mali normálny vzťah, žiadne zvady, žili ako partneri, mali jedno dieťa. Nebol svedkom hádok ani násilia ani, že by obžalovaný ubližoval družke. Keď mal synovec oslavu popíjali, WC majú von, brat robil schody a poškodená spadla, on bol prítomný, lebo oslavovali v bratovej izbe, bolo to 12 augusta 2016 či 2017. Sestra jej pomohla L., ošetrila ju, obžalovaný nebol vtedy doma. On potom prišiel, poškodenú prehovárali, ale nechcela ísť k doktorovi, lebo sa bála že keďže pila nebudú jej chcieť dať dieťa, ktoré už bolo u jej rodičov. Rodičia poškodenej chodili na návštevy o víkendoch dva tri krát do mesiaca. Poškodená nachytala obžalované s inou ženou a potom odišla. Potom ešte aj keď bol vo výkone trestu tak od neho odišla. Inak boli spolu.

Svedok F. P., brat obžalovaného, uviedol, že bol svedkom toho ako na oslave syna jeho sestry spala opitá zo schodov, obžalovaný vtedy doma nebol. Inej ujmy na zdraví poškodenej svedkom nebol. Poškodená nechala aby o tom jej matka vedela, lebo vtedy chodili k nim s jej dieťaťom na návštevy o víkendoch a nechcela, aby prestali chodiť z dôvodu, že požíva alkohol. Ak sa poškodená s obžalovaným hádali, tak preto, že chodil robiť vyhadzovača na zábavy. Svedok mal izbu v dome kde aj poškodená a obžalovaný, bývali tam v žalovanom období spolu. Poškodená nepracovala. Jej kamarátkami boli najmä jeho v tom čase družka F. P. a L. P.. Poškodená chodievala denne na nákupy ako aj pomáhať upratovať L. P.

Svedkyňa L. P., sestra obžalovaného uviedla, že obžalovaný s poškodenou vychádzali dobre, staral sa o ňu, uviedol, že poškodená viac pila. Poškodená bola dosť žiarlivá, keď chodil von na bály alebo diskotéky tak ju ona volala piť potom plakala sa že ju podvádza. Nebol svedkom násilia, týrania obžalovaným voči poškodenej. Zranila sa len raz keď spolu pili padla bolela ju ruka a hlava, utierala ju vtedy. Vulgárne jej nenadával, maximálne jej povedal, že je krava. Žili spolu 6-7 rokov. Aj od neho odišla, keď našla nejaké správy od inej ženy v obžalovaného telefóne, aj neskôr keď mal inú ženu na kolenách doma. Odišla od neho tri štyrikrát, najmä v lete, maximálne na 4-5 týždňov.

Zástupca poškodeného Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. E.. H. F., uplatnila nárok na náhradu škody, vychádzajúc z oznámenia lekára, že ošetrenie fraktúry lakťovej kosti poškodenej bolo z dôvodu zavinenia tretej osoby.

Svedok Y. Y. uviedol, že je sused obžalovaného, býva oproti cez cestu, nevie identifikovať poškodenú nevie. Nevšimol si nič čo by naznačovalo páchanie nejakého trestného činu. Istý čas svedok pracoval aj v zahraničí.

Svedkyňa Ž. P., sestra obžalovaného, využila právo nevypovedať.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia odvetvie chirurgia MUDr. Jaroslava Ridoška, PhD. MBA č. 30/2016 z 13.05.2016 a jeho výpovede na hlavnom pojednávaní vyplýva, že zranenia, ktoré poškodená podľa jej vyjadrenia utrpela pri napadnutí v mesiaci november 2010 nie sú zadokumentované ani nezanechali trvalé následky, k mechanizmu vzniku sa nedá vyjadriť. Poranenie, ktoré poškodená podľa jej vyjadrenia utrpela v apríli 2012 (tržná rana v temporoparietalnej oblasti vpravo) zanechalo horizontálnu asi 1 cm dlhú jazvičku farby okolitej kože v tejto lokalite. Poranenie mohlo vzniknúť tak ako uviedla poškodená - úder kusom dreva po hlave. Ide po poranenie ľahké. Poranenie, ktoré poškodená utrpela podľa jej vyjadrenia v septembri 2015 (zlomenina vonkajšieho členka vľavo a zlomenina lakťového výbežku s posunom) zanechalo podľa RTG z marca 2016 zhojenú šikmú zlomeninu nad vonkajším členkom vľavo, kde lomná línia už nie je patrná vertikálnu zlomeninu hákového výbežku pravej lakťovej kosti v dobrom postavení so širokou lomnou líniou. Toto poranenie vzniká priamym mechanizmom, mohlo vzniknúť tak, ako uvádza poškodená - bitím železnou tyčou. Znalec zhodnotil zranenia ako poranenie ľahké. Doba liečby najvážnejších poranení - zlomenín je 4-6 týždňov zranenia z apríla 2012 v trvaní 7 až 10 dní. Obmedzenia boli v trvaní 1 mesiac. Poranenia poškodenej z mesiaca apríl 2012 a september 2015 boli na účely bolestného ohodnotené ako: rana tržná, rezná, tržne zmiazdená - 5 bodov, zlomenina háka lakťovej kosti liečená konzervatívne - 30 bodov, zlomenina vonkajšieho členka - 40 bodov spolu 75 bodov. Znalec vyčíslil bolestné na sumu 1175,15-€.

Zo znaleckého posudku PhDr. Andreja Benkoviča, znalca z odboru psychológia č. 57/2016 19.07.2016 a jeho výsluchom bolo zistené, že poškodená trpí syndrómom týranej osoby. Vykazuje viacero narušení v afektívnej, fyzickej a psychosomatickej oblasti, ktoré charakterizujú syndróm týranej osoby. Okrem aktuálnych afektívnych rozladov a depresívneho ladenia, vykazuje psychosomatické problémy, problémy so spánkom, zmeny v chuti jedla, sociálnu stiahnutosť, flashbacky. Vykazuje aj základné charakteristiky tohto syndrómu a to napríklad obavu o vlastný život, keby bol obžalovaný prepustený na slobodu. Poškodená nemá sklony ku konfabulátornému spracúvaniu súvislostí. Vo svetle verbálnych a fyzických útokov voči osobe obžalovaného pociťovala konanie obžalovaného ako ťažké príkorie. Psychológ z hľadiska nozologického u poškodenej diagnostikoval chronickú traumatickú stresovú poruchu s anxiózne- depresívnou poruchou stredne ťažkého stupňa.

Podľa vyčíslenia liečebných nákladov Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. na čl. 116 b,c, si poškodený uplatnil nárok na náhradu škody za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenej P. G. a jej ošetrenie 30.03.2016 v sume 113,46-€ čo špecifikoval ako špecializovaná ambulantná starostlivosť 48,25-€, spoločné vyšetrovacie a liečebné zložky 39,02-€, lekárne, výdajne, optiky, distribútori 26,19-€.

Podľa výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR na čl. 295 obžalovaný H. P. bol dvakrát postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu spáchaný dňa 13.12.2013 (sankcia pokarhanie) a 09.11.2013 (pokuta 10,-€).

Podľa odpisu z registra trestov na čl. 330-332 bol obžalovaný H. P. do času skutku osemkrát súdne trestaný pre úmyselnú trestnú činnosť. Vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/43/2003, sp. zn.

1T/158/2008, sp. zn. 2T/173/2012 sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Obžalovaný je slobodný, je otcom viacerých maloletých detí.

Obžalovaný H. P. bol trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/100/2013-149 zo dňa 31.07.2013, doručeným obžalovanému dňa 12.08.2013, právoplatným dňa 19.02.2014, uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody o výmere 7 mesiacov podmieneným odkladom na skúšobnú dobu na 18 mesiacov. Skutok v tejto veci sa stal v dobe od novembra 2011 do 10.12.2011.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/145/2014-216 zo dňa 03.12.2014, doručeným obžalovanému dňa 08.12.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/4/2015-256 zo dňa 28.01.2015, právoplatným dňa 28.01.2015 bol obžalovaný H. P. uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, kedy dňa 3.7.2014 v mieste bydliska v M., R. M. XXX/XX vulgárne nadával a vyhrážal sa zabitím poškodenej K. P. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/160/2014-359 z 03.08.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/111/2015-394 z 18.01.2016 bol obžalovaný H. P. uznaný vinným z pokusu prečinu úverového podvodu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona k § 222 ods. 1 Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov pre skutok zo dňa 14.11.2011 za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zrušený výrok o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/100/2013-149 zo dňa 31.07.2013, doručeným obžalovanému dňa 12.08.2013, právoplatným dňa 19.02.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/27/2016-584 zo 07.11.2016, právoplatným 23.11.2016 bol obžalovaný H. P. uznaný vinným zo spáchania zločinu podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. b/ Tr. zák. formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 38 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za zrušenia výroku o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske, č.k. 2T/160/2014-359 zo dňa 03.08.2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/111/2015-394 z 18.01.2016 a trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/100/2013-149 zo dňa 31.07.2013, doručeným obžalovanému dňa 12.08.2013, právoplatným dňa 19.02.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/147/2014 z 26.08.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/110/2015 z 18.01.2016 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinov podľa § 359 ods. 1, ods. 2 písm. b/ tr. zák. a § 360 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody na 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za zrušenia výroku o treste vo veci uloženej rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/145/2014-216 zo dňa 03.12.2014.

Prokurátorka navrhla uznať obžalovaného vinným na podklade obžaloby a za prihliadnutia k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/, a poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. uložiť mu trest odňatia slobody dolnej polovici upravenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obhajoba navrhla vzhľadom k vyhláseniu obžalovaného o vine uznať ho vinným na podklade obžaloby, uložiť mu pokiaľ možno najmiernejší trest za použitia § 39 Tr. zák. s poukazom na skoršiu záverečnú reč ako aj dôvody na ktorých súd prvého stupňa už pôvodne založil rozhodnutie o treste, ktoré sa nijako od posledného rozhodnutia nezmenili. Obžalovaný v záverečnej reči vyhlásil, že trestnú činnosť ľutuje a mrzí ho čo spravil.

Na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti súd dospel k právnomu záveru, že obžalovaný spáchal skutok tak ako je uvedený v obžalobe. Vine obžalovaného svedčí výpoveď poškodenej, ktorá popisala spolužitie s obžalovaným v žalovanom

období, popísala jeho správanie, ktoré zahŕňalo tak verbálne, ale aj brachiálne násilie voči poškodenej. Pokiaľ poškodená popísala aj priebeh najzávažnejších fyzických útokov obžalovaného voči nej, tak to zodpovedá aj záverom znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, ktorý uviedol, že mechanizmus vzniku zranení, ktoré zanechali nejaké stopy na tele poškodenej, pripúšťa verziu poškodenej o ich vzniku. Zo záverov znalca z odboru psychológia vyplýva, že poškodená trpí syndrómom týranej osoby, znášala správanie obžalovaného ako ťažké príkorie, nemá sklony ku konfabulatórnemu spracúvaniu súvislostí. Pravdivosti výpovede poškodenej sčasti nasvedčuje aj výpoveď matky poškodenej, ktorej sa mala poškodená napokon zdôveriť, ako aj to, že tá si všimla niektoré zranenia, ktoré popisuje aj poškodená. Svedok Y. zas popisuje útek poškodenej od obžalovaného. Napokon je potrebné uviesť, že obžalovaný sa ku spáchaniu skutku uvedeného v obžalobe priznal, teda nemožno mať za to, vo svetle vyššie uvedených dôkazov, že priznanie by mohlo byť jediným dôkazom obžaloby a mať pochybnosti o jeho vierohodnosti. Na druhej strane je potrebné uviesť, že vykonaným dokazovaním boli preukázané aj také skutočnosti, ktoré spolužitie obžalovaného a poškodenej nevykresľujú ako správanie agresora k obeti, ktorá je v bežných situáciách, nútená s agresorom žiť a znášať jeho správanie, ale v podstate ako opakovane navracajúcu sa obeť k agresorovi a to aj bez akejkoľvek snahy obžalovaného v čase odlúčenia si ju opäť pripútať. Poškodená je obeťou domáceho násilia, avšak zároveň takou, ktorá mala pokojné zázemie u jej rodičov, dokonca družkou navracajúcu sa k obžalovanému a jeho rodinnej komunite zahŕňajúcej aj družky či súrodencov obžalovaného a pritom opúšťajúcu svoje dieťa ponechávané v starostlivosti jej rodičov a v podstate vyberajúcu si jednoduchší život bez povinností (starostlivosť o dieťa, práca) avšak s tým, že druh sa voči nej opakovane dopúšťa násilia a správa spôsobom ako v obžalobe. Skutočnosti, že by obžalovaný nejako reálne bránil poškodenej odísť nemožno prisvedčiť nielen preto, že poškodená aj podľa jej výpovede neraz od neho odišla, ako aj preto, že ani z jej výpovede nevyplýva, že by mala nejako reálne obmedzený pohyb, okrem svojej vedomosti, že to obžalovanému prekáža. Súd skutok právne kvalifikoval ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona, pretože blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, údermi, spôsobením rán, ponižovaním, vyvolávaním strachu a stresu, násilnou izoláciou a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou. Obžalovaný konal v priamom úmysle. Porušil ustanovenie Trestného zákona, ktorého účelom je ochrana obetí pred domácim násilím.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Hoci súd neaplikoval rovnaké ustanovenie Tr. zák. ako v pôvodnom rozhodnutí (§ 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák.), keďže nezistil iné skutočnosti, ako na ktorých založil pôvodné rozhodnutie, za použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. uložil mu trest rovnaký.

Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody samostatný a nepodmienečný. Vychádza zo základnej trestnej sadzby 7 až 15 rokov odňatia slobody. Obžalovaný skutok páchal v období od nezisteného obdobia roku 2009 až do 19.11.2015, s výnimkou doby keď s ním poškodená nežila v spoločnej domácnosti, teda do úvahy neprichádza ukladanie trestu súhrnného. Súd prihliadol k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., trestnú činnosť obžalovaný napokon priznal a aj ju oľutoval, zotrval na svojej vine aj po vrátení veci na opätovné prejednanie. Súd prihliadol k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. a to ku skutku predchádzajúcim odsúdeniam za úmyselnú trestnú činnosť. Tu je potrebné uviesť, že pred spáchaním trestnej činnosti v tejto veci nebol odsúdený za zločin, pretože za ten bol odsúdený až vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/27/2016.

Hoci súd u obžalovaného neaplikoval § 39 ods. 2 písm. d/ a § 39 ods. 4 Tr. por. per analogiam, tak ako v pôvodnom rozhodnutí, pretože nebolo možné prijať vyhlásenie o vine, teda bolo nutné preukázanie viny obžalovanému - neprichádza do úvahy postup podľa § 331 až § 335 Tr. por. ani podľa § 257 ods. 8 Tr. por., uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov (60 mesiacov), pričom spodná hranica trestnej sadzby pri aplikovaní uvedeného ustanovenia je 56 mesiacov. Dôvodom mimoriadneho zníženia trestu sú dané vyhlásenie o vine obžalovaným (hoci bez právnych účinkov ako v § 257 ods. 8 Tr. por.), okolnosti spáchania skutku vo vzťahu k správaniu

samotnej poškodenej a už ukladané tresty za inú trestnú činnosť. Dôvody, o ktoré súd opiera výrok o výške trestu a aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák. sú nezmenené.

Obžalovaný svojim vyhlásením o vine napomáhal objasneniu trestnej činnosti tým, že podstatne uľahčil dokazovanie v tejto veci. Hoci sa zdá byť takéto vyhlásenie obžalovaného na prvý pohľad účelové v situácii, keď bolo vykonané už takmer celé dokazovanie, vôbec nie je z hľadiska účelu trestného konania a preukazovania viny bezvýznamné. Práve naopak. Je potrebné si uvedomiť, že z trestnej činnosti obžalovaného usvedčovala len poškodená, k tomu existovali len nepriame dôkazy v podobe výpovedí rodičov poškodenej a opäť len reprodukované informácie či informácie o vyjadrovaní obžalovaného o poškodenej od svedka Y.. Závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia síce svedčili o utrpených zraneniach poškodenej v minulosti, avšak verzie o ich vzniku podával pôvodne obžalovaný a svedkovia obhajoby na jednej strane a poškodená rôzne. Obžalovaný trestnú činnosť spočiatku popieral, jeho verziu potvrdzovali svedkovia obhajoby, hoci najmä z blízkej či vzdialenejšej rodiny obžalovaného. Bolo pri tom zrejmé, že logicky výpovede svedkov obhajoby a poškodenej popri sebe neobstoja, niektoré tvrdenia nemôžu byť pravdivé. Vine obžalovaného nasvedčoval aj záver znaleckého posudku znalca z odboru psychológia, avšak tieto závery by súd len formalisticky neprevzal bez ďalších dôkazov svedčiacich o životnom štýle poškodenej, ktorý potvrdila aj ona sama či jej rodičia.

K špecifickému vzťahu obžalovaného ako agresora a poškodenej. Je potrebné uviesť, že poškodená nebola osobou, ktorá by bola nútená žiť s obžalovaným v spoločnej domácnosti. Nebola na ňom existenčne závislá, pri prejavení svojej čo i malej snahy, využitia podpory jej vlastných rodičov. Niekoľkokrát boli odlúčení, obžalovaný bol aj vo výkone trestu, sama sa k nemu vracala, ba istý čas zotrvala v jeho domácnosti aj potom, čo nastúpil do výkonu trestu po 19.11.2015. Dôvody, ktoré uvádzala, súd nepovažuje za úplne vierohodné, do popredia vystupuje ekonomický motív, a to v podobe zisťnosti, bezstarostnosti k povinnostiam, nie odkázanosti. Je potrebné si uvedomiť, že hoci je obžalovaný biologický otec dieťaťa poškodenej, ani on ani poškodená sa o dieťa od jeho troch rokov nestarali. Dieťa je v náhradnej starostlivosti rodičov matky. Zlyhanie rodičov dieťaťa, pokiaľ ide o riadnu starostlivosť o dieťa, bolo aj dôvodom na nariadenie náhradnej starostlivosti nad mal. G. P. (Okresný súd Partizánske sp. zn. 1P/3/2014). Súd nepovažuje konanie poškodenej za racionálne ani morálne, ak uprednostní pobyt u rodiny obžalovaného, kde sa od nej nevyžaduje aby pracovala, pred pobytom u jej rodičov s jej vlastným dieťaťom. V tomto zmysle zlyháva aj teória o fixácii sa na agresora, ktorá by nemala byť silnejšia ako materinský cit k dieťaťu a vzťah k rodičom v mieste, kde matka môže pociťovať útočisko a bezpečie. Rovnako poškodená okrem jednej situácie, keď obžalovaný prišiel do domácnosti rodičov poškodenej, kde k nijakému násiliu nedošlo, žiaden iný prípad, keby ju obžalovaný prenasledoval, akýmkoľvek spôsobom nútil aby sa k nemu vrátila neuviedla. Hoci sa správal spôsobom uvedeným v obžalobe, takéto správanie nasledovalo až po tom, čo sa poškodená k nemu dobrovoľne opakovane vracala. Z vyššie uvedených dôvodov súd považuje aj za nevierohodné tvrdenia poškodenej o dôvode nemožnosti odchodu od obžalovaného, ktorý však tento postoj poškodenej využil a konal spôsobom uvedeným v obžalobe. Nemožno neuviesť aj ďalšiu skutočnosť, že z časového hľadiska obžalovaný páchal trestnú činnosť po tak dlhý čas, že zahŕňa aj jeho skoršie odsúdenia, pričom len z dôvodu dokonania trestného činu až 19.11.2015, neprichádzalo do úvahy ukladanie trestu súhrnného k jednému zo skorších odsúdení, ale trestu samostatného, ktorý je pre páchatel'a prísnejší.

Všetky tieto skutkové aj právne okolnosti súd vzal na zreteľ pri ukladaní trestu, pričom trest odňatia slobody na 5 rokov súd považuje za primeraný a spravodlivý na dosiahnutie účelu trestu. Jednak tomu, aby sa zabránilo obžalovanému v páchaní trestnej činnosti, tomu aby bol pre neho trest do budúcnosti ponaučením, ako aj vo všeobecnosti bol dostatočným morálnym odsúdením páchatel'a tejto závažnej trestnej činnosti.

Pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody na úmyselný trestný čin (sp. zn. 2T/145/2014 - dňa 05.02.2015), súd ho pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poškodení si uplatnili nárok na náhradu škody, pričom súd vychádzal z vyhlásenia o vine, predložených listinných dôkazov a znaleckého posudku pričom poškodenému Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. priznal proti obžalovanému nárok na náhradu škody podľa § 9 ods. 7 písm. c/ z.č. 580/2004 Z.z. a § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka vo výške 113,46-€ a poškodenej P. G., škodu z titulu bolestného za utrpené zranenia vo výške 1279,80-€ - tu sa nestotožnil s výpočtom znalca.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.